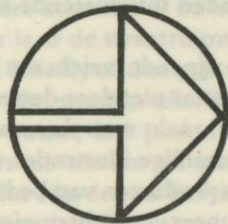

niets heeft uit te staan, kan gezegd worden, maar met benutting van moderne technische vindingen en opgenomen in het moderne sociale leven, is er hier toch impulsief een scheppende kracht werkzaam. In ieder geval kunnen vele affiche-kunstenaars door zulke sensationeele boodschappers nog leeren inzien wat de elementaire voorwaarden zijn van een doeltreffende reclameplaat. Hun vooral kan worden voorgehouden dat 'teekenen is: spreken en schrijven tegelijk' – al zou nu in plaats van spreken: 'schreeuwen' beter zijn, te verstaan als een korte, luidkeelsche uitroep: 'let op'.

En dan denk ik o.m. aan den eenvoudigen vorm, die gebruikelijk is geraakt als signaal op drukke punten in de stad: een zeer breede pijlpunt met korte schacht, binnen een cirkel, rood op wit. Men denke hierbij aan het handje met uitgestoken wijsvinger van vroeger en zelfs aan de pijltjes met langen schacht. Daarmee wordt, al op grooten afstand voor de rijwielen en de auto's in hun gierende vaart, duidelijk zichtbaar den wenk gegeven: 'die richting uit'. Nu zal wel niemand gaan terugverlangen naar de handjes met uitgestoken wijsvinger, zelfs al was de teekening ervan zoo meesterlijk als die van Michel Angelo's Adam, toen hij geschapen werd!

Neen, aan Kunst zal men daarbij niet gauw denken – maar is dat onnoozele figuurtje als aanduidingsmiddel – als beeldend teeken – midden in het moderne groote-stadsverkeer, en daarin opgenomen, niet karakteristiek? en daarmee een uitdrukkingsvorm uit het leven, het moderne leven, onmiddellijk voortgekomen – noodgedrongen? Hiernaast zou te wijzen zijn op verschillende seinen en signalen op de emplacementen en de stations bij het spoorwezen. Op de onlangs gehouden – merkwaardige – tentoonstelling van schilder- en beeldhouwkunst, benevens Architectuur te Amsterdam, zag ik een signaal, dat overeenkomst had met het hierboven aangeduide, maar (waarschijnlijk met een andere bestemming) wat meer gecompliceerd, rijker als geometrisch figuur en daarmee op zich zelf, behaaglijker nog voor het oog.

Wat nu betreft de gewone, ons overbekende aanplakbiljetten langs den openbaren weg – vergeleken met die van vroeger, is er toch wel eenig verschil op te merken. In uitdrukkingsvorm als in opvatting. Daar zijn er nog wel (en niet weinig!) die een al te plaatjesachtig karakter hebben –